

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **A. Z.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2008, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 11. 2008, č. j. 16 Cad 200/2008 - 45,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 7. 2008, č. X, zamítla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Sokolově ze dne 25. 6. 2008 není žalobkyně plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30 %.

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 26. 11. 2008, č. j. 16 Cad 200/2008 - 45, žalobu žalobkyně napadající uvedené rozhodnutí žalované zamítl, neboť na základě posudků Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 9. 2008 a 29. 10. 2008 dospěl k závěru, že rozhodnutí žalované je správné a zákonné, neboť žalobkyně nebyla ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí plně invalidní.

Uvedený rozsudek byl žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) doručen do vlastních rukou dne 9. 12. 2008, což je uvedeno na doručence a potvrzeno podpisem stěžovatelky. V poučení zmíněného rozsudku je uvedeno, že „*kasační stížnost proti tomuto rozsudku lze podat pouze za podmínek stanovených v § 102 s. ř. s. ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních a stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické*

vzděláním, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).“. Navzdory tomu se stěžovatelka pod sp. zn. 16 Cad 200/2008 obrátila s kasační stížností ze dne 9. 12. 2008 na Okresní soud v Sokolově. Ten však neměl pravomoc k vyřízení tohoto podání, které mu bylo doručeno dne 11. 12. 2008, a proto jej postoupil Krajskému soudu v Plzni. Jak je zřejmé z podacího razítka uvedeného na č. l. 54 soudního spisu, byla věc doručena Krajskému soudu v Plzni dne 6. 1. 2009.

V daném ohledu je třeba vyřešit, zda podání stěžovatelky ze dne 9. 12. 2008, které lze podle jeho obsahu považovat za tzv. blanketní kasační stížnost, bylo podáno včas. Nejvyšší správní soud v daném ohledu odkazuje na závěry obsažené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 - 55 (www.nssoud.cz), podle nichž *„kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podaná u nepříslušného soudu je včasná tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).“*

Lhůta pro podání kasační stížnosti v souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. počala běžet dne 10. 12. 2008 a skončila podle § 40 odst. 2 ve spojení s § 106 odst. 2 s. ř. s. dne 23. 12. 2008. Kasační stížnost však byla podána u soudu, která nemá pravomoc rozhodovat ve správním soudnictví. Ten podání stěžovatelky odeslal krajskému soudu až dne 5. 1. 2009 (viz úřední záznam ze dne 30. 3. 2009 obsažený na č. l. 70 soudního spisu). Ačkoliv spis byl posléze vrácen okresnímu soudu a následně zaslán zpět soudu krajskému, rozhodným okamžikem je den prvního odeslání kasační stížnosti soudem, u něhož není dána pravomoc rozhodovat ve správním soudnictví.

Jak vyplývá z výše uvedeného, Okresní soud v Sokolově podání stěžovatelky ze dne 9. 12. 2008 odeslal Krajskému soudu v Plzni až po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že součástí spisu (č. l. 54) je i kopie pokynu adresovaného vedoucí kanceláře Okresního soudu v Sokolově ze dne 15. 12. 2008, na jehož základě mělo být podání „*neformálně*“ postoupeno Krajskému soudu v Plzni. Věc však byla odeslána, jak je výše uvedeno, až dne 5. 1. 2009.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost ze dne 9. 12. 2008, která byla odeslána dne 5. 1. 2009 Okresním soudem v Sokolově Krajskému soudu v Plzni, nelze považovat za včasnou. Nejvyšší správní soud ji proto postupem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Nadto Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatelka byla krajským soudem úplně a důsledně poučena o tom, kde je třeba kasační stížnost podat.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 120 a § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu